

> הבלוג של shahf11

חיה בסרט(ן)

13 ביולי 2008, 4:12

הסרט שלי השנה: סרטן השד. האמונה שלי: השד לא נורא כל כך.

מי יציל את הבית שלי?????

פורסם ב5 ביולי 2008, 11:17 [בכללי](#)

נשבעת לכם!!! חייזרים השתלטו לי על הבית. לא חייזרים מהסוג הנחמד זה שמגלה לאדם טובנות מהעולם החיצון ומחזיר אותו מתקשר עם ישויות. לא אלו.

אלו שלי הם חייזרי תעלול. מנהגם לבלגן לי את הבית. לערום כלים בכיור. לאגור כביסה בגובה ילד לא ממושמע. לפזר אבק מידי בוקר. ולרבב במים את המקלחת.

מזל מזל שעליתי עליהם!!! כי עד הבוקר נזפתי בילדים קשות על אי-הסדרים שמתגלים בבית. והם באמת היביטו אלי בחוסר הבנה. מפלבלים בעיניהם, ומביטים זה בזה בזו כאומרים "ההקרנות שרפו לאמא משהו במח. מה הקשר בין הבלאגן בבית אלינו?". בהתחלה לא האמנתי להם. אבל גיליתי שחייזרי התעלול הם המתעללים בי.

ג. עוזרת הבית המופלאה. אך הצעירה (ולכן גם מלאת אנרגיות ורעיונות כרימון). יצאה לה לשבוע חופשה בעיר ללא הפסקה. מה שמותיר אותי מיואשת. שמת לי לב שבסופי שבוע אני מאפשרת לכולם לבלגן כרצונם שכן ברור לי שג. ושואב האבק הכל יכול שלהם יגיעו בשמונה, או בתשע, או אפילו בעשר בבוקר. אבל הם יגיעו. ומהפך (לא מהפכה חס וחלילה) יעבור על הבית. מהפך שבסופו המיטות תהיינה מוצעות בסדינים ריחניים. הבובות יחייכו אלי מן המדפים של הקטנה. היצירות הבלתי נגמרות יהיו מסודרות כמו בתערוכה. מהפך שיגלה את כל כדורי הגרביים של האמצעי. את דפי המבחנים המשמשים לו כשמיכה. וישיב באורח פלא את הצלחות, הכוסות, המזלגות למקומם הטבעי במטבח. מה שיגרום לי להפסיק לתכנן את רכישת הכלים הבאה שלי.

מהפך שיגרום לדמותנו לחייך אלינו מן המראות. ולכנרת להשתקף הייטב מן החלון הגדול. אבל ג. כאמור עזבה את הספינה הטובעת. (מפרגנת, מפרגנת אל תסיקו מדברי שצרות העין תקפה אותי...) והשאירה את האחריות על הסדר והנקיון בידי ובידי בני ביתי.

ישנתי לי היום עד מאוחר מכוסה בשמיכה עד מעל לראשי הכדורי. בחלומי ח. ניקה סידר וארגן את הבית משל היה ג.

החרוצה. חלמתי שאני קמה לבית מאורגן, מסודר ומריח סחלבים. אך המציאות טפחה על ראשי. הבית נשאר כשהיה. ועוד. האמצעי חזר מלילה בחוף עייף וטרוט עיניים. והביא מדגמים מיצגים מאדמת הכנרת היישר לתוך המקלחת.

נזכרתי בפתגם עתיק האומר: "כשלא יודעים מה לעשות. אז לא עושים כלום". (טוב המצאתי אותו כרגע). וכך אני יושבת כעת ומקוננת על מר גורלי. וגברת נקיון שזנחה אותי דווקא עכשיו. הזיות על חייזרים מנסות לנחם אותי. כאשר אני סופקת כפיי ושואלת: "איך הגענו למצב הזה?". ובמלחמה כמו במלחמה. אני הולכת לגייס את תושבי הבית למדר את חייזרי התעלול. ואתם עוד תראו. נוכל גם נוכל להם. תוך יממה הבית עומד על כנו. וחוזר חלילה... הצילון!!!!

<< [לרשומה הקודמת](#) [לרשומה הבאה](#) >>[הוספת תגובה](#) | [חזרה לבלוג - חיה בסרט\(ן\)](#)